

„Soča“ izhaja vsak petek in velja o pošti prejemana ali v Gorici na dom došiljans:

Vse leto f. 4.40
Pol leta „ 2.20
Četrt leta „ 1.10

Pri oznanilih in tako tudi pri „po-lanicah“ se plačuje za navadno tristo-pno vrsto:

8 kr. če se tiska 1 krat
7 „ „ „ 2 „
6 „ „ „ 3 „

Za večje črke po prostora.

SOČA

Posamezne številke se dobivajo po 8 kr. v tobakarnicah na Starem trgu in v Nanski ulici in v prodajalnici G. Likarja v Semeniških ulicah h. št. 10.

Dopisi naj se pošiljajo uredništvu. Via Mercato 12, naročnina pa opravnih listov „Soča“, Via Seminario št. 10.

Rokopisi se ne vračajo; dopisi naj se blagovoljno frankujejo. — Delalcem in drugim nepremožnim se naročnina znižuje, ako se oglase pri opravnih listov.

Božična.

„Čast Bogu na višavah in mir ljudem na zemlji, ki so dobre volje“, prepevali so nebeški duhovi nad betlehemskimi pašniki tisto noč, ko so se rodil v revnem hlevu Sin božji, odrešnik vesoljnega človeštva. Vsako leto ponavlja se spomin na ta nadnaravní dogodek in ponavlja se pesem zveličanih duhov; a žalibog, da mir se vendar noče vrniti med ljudstva, ki so ga potrebna, kakor zraka, kateri dihaajo, ter da prepír, nemir, preganjanje, sovraštvo trpi skoro prav tako, kakor o času, ko se ni slišal še ta nebeški glas. In kar je najžalostnejše, je to, da prepír sejejo, vzdržujejo in širijo tudi taki krogi, kateri so poklicani, da bi narodom delili pravico in tako zapročili prepír, namreč omikani krogi. Da se ne bo zdelo, da govorim v zrak in brez podlage, dokazati hočem to z resničnim dogodkom, vzetim iz dejanskega življenja. Iz tega spozna čitatelj, kako sovražno, brezpotrebno in hudomušno se dražijo narodi v stvarih, ki so jasne kot beli dan, v zadevah, ki ne trpijo nikakega prikrajšanja brez pomilovanja vrednih nasledkov.

Govoril sem z razumnim možem o tem, da neki učencec goriškega učilišča piše svoje ime Moz tič, oče njegov pa Mosettig. Prav resno mi na to odgovori, da učenec bi ne smel zanaprej svojega imena drugače pisati nego Mosettig, da bi se morala pisava njegovega imena v vseh šolskih katalogih na staro kopito prepisati, in — čujte! — da vsa dosedaj sprejeta spričevala bi se morala na novo spisati, češ da so bila ilegalna (nepostavno) spisana. Ali bi se morali tudi vsi programi, v katerih je Mozetič natisnjen, na novo natisniti, mi ni povedal. Ker sem zvedel, da enakih misli so tudi drugi razumni tovariši razumnega gospoda, ne morem si kaj, da bi o tej zadevi ne stavlil sledečih vprašanj:

1. Je-li omikavim gospodom, ki se držejo tako soditi o pisavi naših imen, znano, od kodaj je vpeljana in od državne vlade pripoznana slovenska abeceda, gajčica imenovana — in od kodaj rabimo sedanje slovensko pravopisje? Jim je li znano, da od tega ni več nego okolo 40 let? in da je enako mlada sorodna hrvaška in češka abeceda?

2. Je li gospoda premislila, da se mora po tem takim pri vsakem Slovincu, kateri svoje ime piše s pravilnim slovenskim pravopisom, pisava njegovega imena razločevati od pisave očetovega imena, če je bil oče pred ono dobo, to je pred 40 leti rojen in krščen, in da se mora prav gotovo razločevati od pisave dedovega imena?

3. Da so tedaj po načelu, katero je izrečeno v gore navedenem modrovanju omikanih mož, ilegalna ali nepostavno pisana:

a. vsa spričevala slovenskih učencev, v katerih se ta nova pisava rabi, na vseh srednjih in ljudskih šolah, z vsemi katalogi vred; b. vsa uradna pisma; kratne knjige; imenovalni dekreti; c. vse to ne samo na Primorskem, ampak tudi na Kranjskem, Štajerskem, Koroškem; pa tudi na Hrvaškem in Češkem; d. ilegalna pisava imen članov deželnega šolskega sveta Klodič in Marušič, ministra Pražaka in drugih; e. ilegalni dekreti državne vlade, katera se slovenski pisavi slovenskih imen ni nikoli ustavljala, dasi je morala vedeti, da je ta pisava še le pred nekaterimi desetletji vpeljana, in se tedaj ne more vjemati s pisavo očetovih imen; f. ilegalni vsi taki spisi dež. š. sveta, kateri se do sedaj še nikoli ni spodtikal nad pravilno pisavo slovenskih imen, in ki je tedaj toliko let ilegalnost trpel in pri njej sodeloval.

4. Se li zdi mogoče omenjeni gospodi, vzdrževati svoje mnenje, ki žali vsakega zavednega Slovincu, zdaj, ko je prelaganje slovenskih imen na pravilno pravopisje vsled rabe v vseh uradniških spisih in odlokih, tudi takih, ki nosijo podpis Nj. Veličanstva, in na zemljevidih generalnega štaba že davno ne samo molče, ampak djanstveno pozakonjeno?

5. Ni li znano tej gospodi, da je pri veliki večini slovenskih imen pravi izraz njih zvoka in pomena edino le s slovensko abecedo mogoče ko nemški jezik nima črk za slovenski z in ž, italijanski ne za

zloge ča, čo, ču, ič itd. in da tedaj pravi zvok in pomen imena, ki je vendar njegovo pravo bistvo, ostane v teh pravopisih ne izražen, ampak popačen? Da je tedaj preložitve slovenskega imena na slovenski pravopis odpravitelj spačenosti, a ne pačenja, tedaj kulturni napredek, a ne pregreha, kakor je vsaka odpravitelj kakoga zastarelega nemisla zahteva napredka človeške kulture in kakor se pri vseh narodnih imena po zakonih pravopisja pišejo, izvzemši po nekoliko nemški narod, kjer plemstvo z zastarelo pisavo svojih imen dokumentuje in dokazuje starost rodbine, in je s tem svojim izgledom zatrlo zdravi okus za pravilno pisavo imen tudi pri meščanih.

6. Ali ne bi bilo pričakovati od omikanc gospode, da tam kjer gre za odločitev med pravilnim in nepravilnim pisanjem, tedaj ned pametjo in nepametjo, se po svojem poklicu za prvo odloči? Ali se zagovorniku navedene bedastoče res dopada pisava, v kateri pomeni črka g zdaj k (Saunig) zdaj č (Mosettig); črka ch zdaj k (Pallich), zdaj g (Juch), zdaj č (Maurovich); ali ni to zmešnjava, kateri slovenska pisava konec stori?

7. Ali se more trditi, da je vpeljava pravilnega pravopisa predugačba imena? Al ni temveč to popravitev spačenega imena? Ako je to tako, mora vsak trezno misleč človek slovenskemu človeku prisoditi pravico, da, kedar je prišel do toliko pameti in okusa, da more razločevati med pravopisom in njegovo spako, in do ocene svojega imena kot podedovane sretinje, katero treba varovati sramočenja kakor pačenja — mu sme priskrbeti dostojno namesto spačenega obličja.

8. Ali omikana gospoda ni še opazila, da se godé prave predugačbe imen, predugačbe zvoka in pomena drugod nego pri Slovencih, primeri Batiggi, Draghierio, itd. itd.

9. Kak utis mora narediti tako besedičenje o pisavi imena na vsakega Slovincu, ki vidi, kako ono nasprotuje vsaki zdravi misli, a kako strogo se vjema z zahtevami „Corriera“ in „Freccio“ ter jima sorodnih listov?

10. Če pa hočete, da naj se držimo stare pisave, zakaj ne sezete po najstarejši, v kateri so se pisala naša imena, po cirilici? Kak razlog zahteva, da naj se pišejo naša imena tako, kakor jih je popačila italijanska in nemška nevednost, a ne tako, kakor jih je pisala slovenska izvirnost? Če hočete iti zadržani, dobro, vam bomo sledili; pa se ne ustavimo pri letu 1800, ampak pojdemo nazaj celo do leta 800 in 900, ko sta nam Ciril il Metod pisala naša imena z našim pravopisom. Če vam ne dopade naš sedanjí pravopis, poprimemo se drugega, pa ne vaših spačenj. Se silo nam menda vendar ne bote hoteli utopsti napak in spak?

Dopisi.

V Gorici, 18. decembra. — Zopet nam je za beležiti nov pojav narodnega življenja v slovenski čitalnici goriški, ki naj bi blagodejno uplival na vse kroge goriških Slovincov v vsakterem oziru. Priča smo bili lepi veselici, katero je bilo priredilo našer najstarejši goriško društvo dne 16. t. m. v korist našim otroškim vrtom. S tem je hotela goriška čitalnica slaviti 40letnico cesarjevega vladanja po namenu in v smislu presvitlega cesarja. Kakor se je izvrstno dovršila veselica 1. decembra, ki je bila prirejena v isto proslavo, pa brez gnotnega namena, tako se je v splošno zadovoljnost in na vsako stran sijajno izvedla tudi zadnja. Vseh dohodkov bilo je uad sto gold. in po odbitih stroških ostalo je za otroške vrte še dobrih sto gold.

Spominjamo se, da ko so naši someščani italijansko narodnosti pred dobrim mesecem priredili besedo v korist otroškim vrtom, katere vzdržuje njih šolsko društvo „Pro patria“, katera se je udeležil tudi tobojni župan z drugimi dostojanstveniki in velmoži

v narodnem in denarnem oziru, niso dobili po odbitih stroških toliko čistega dohodka za humanitarne ustanove, kakor mi. Res je pa tudi, da ona njihova beseda ni bila v proslavo cesarjevo, ampak izključno le v dobrodelni namen, in morda prihaja nekoliko odtod razlika v čistih dohodkih omenjenih veselici. Glavni vzrok tej razliki je pa brzokone v tem, da Slovenci imajo pri svojih mošnjah daljši jermen n. v. naši italijanski sobratje in da radi tega se okrogliči laže izmuznejo iz slovenske mošnje nego iz italijanske, katera ima od zunaj širok vhod, od znotraj pa ozko grlo, da je treba včasih močnega napora in morda celo klešč. da se kaj izleče.

Sicer pa to ne more delati preglavice našim italijanskim someščanom, ki imajo v rokah in lahko rabijo v človekoljube namene drug mošnjček, ki se jim vselej po volji in široko odpira in ki se vedno napolni z mogočno pumpo (sesalko), ko se mu začne kazati golo dno, namreč občinsko blagajnico. Italijanski mestni očetje sezidali so italijanskim mestnim otrokom, ali takim, ki hočejo postati, z mestniu slovensko-italijanskim ali italijansko slovenskim denarom za 10.000 glđ. krasen otroški vrt z vsemi mogočimi pripravami, in to v proslavo cesarke štiridesetletnice. Tako se godi v Gorici preziranim, preganjanim, krivično tepenim Italijanom; goriški Slovenci pa, katerim je naklonjeno ministerstvo Taaffejevo in dosledno vlada do zadnjega beriča, imajo čas in sposobnost da smejo iz svoje ga trošiti, ako hočejo imeti za svoje otroke kaj takega, za kar italijansko starešinstvo troši italijanskim otrokom tisoče vsako leto, in ako hočejo slaviti veselí dogodek v državi z dobrodelnimi napravami. Umljivo je, da je vredno zavidati Slovence radi njih predpravice v vseh zadevah, celo v podpori dobrodelnih naprav, za katere skrbijo iz svojega, med tem ko njihovim italijanskim someščanom ni dana ta prilika, kor jim je je odvzelo mestno starešinstvo, ki ljubeznjivo skrbi za njihove otroke. Čudno, da se „Corriere“ ni še jezil radi teh naših predpravice.

Pa pustimo krivice, ki se godé goriškim Italijanom, vsaj imajo „Pro patria“, ki se bo znala potegovati za teptane pravice italijanskega naroda ter opozarjati na predpravice in nedopustljive dobre, ki se delé slovenskemu narodu v Gorici. Povejmo rajši, da omenjena beseda goriške čitalnice dne 16. t. m. je bila dobro obiskana od čitalničarjev in udov podpornega društva, goriških in okoličanskih ter da vspered se je izborno vršil. O točkah na citre moremo le to reči, da rodbina Omulec ni mogla zatajiti same sebe, temveč, da z mojsterskim sviranjem, kakršno je le njej lastno, je pričala o svojih zmognostih ter razveseljevala navzoče občinstvo. Vsak krat, ko je odgodla, sledilo je toliko ploskanja, da je morala točko ponoviti ali kaj novega dodati. Odlikovala se je ta beseda tudi po tem, da smo imeli priliko občudovati novo moč, katera se sme imenovati izvrstna pridobitev za naše narodno društvo. Poslušali smo v prvič umetne glasove, katere je izvajljala glasoviru gospodična Marija Premrou-ova. Glas o njeni umetniški spretnosti prodril je bil uže pred njo v čitalniške kroge, ali prilika nam ni bila še dana, da bi bili iz svoje skušnje poznali lepoto in milobo glasov, katere zna gospodična Premrou-ova s tako lahkoto, ernošjo natančnostjo in s tako globokim izrazom izvijati iz mrtve kovine. Muogo smo pričakovali, a še več dočakali. Prvo točko, peto arijo iz Rossinijevega „Sevilskega brivca“ igrala je izurjena umetnica z gospodom Fonom, znanim spretnim igralcem v čitalniških prostorih, drugo točko, Fauerjevo „Cascade-o.“ pa sama. Občinstvo poslušalo je pazljivo od prvega do zadnjega glasa ter ni ponehalo ploskati, dokler ni igrala oba krata nekaj ponovila ali navgla. Pri vsej hvali in burnem ploskanju ostala je izvrstna igralka mirna in uljudna, kakor ves čas svojega igranja. Čitalnici čestitamo na novi pridobitvi.

Sklep lepi veselici je bila šaligr „Vdovec in vdova“, ki se je igrala z nonavadno točnostjo in srečo. Muogo krat smo vže videli na odru gg. Klavžarja in Sivca ter gospodično Pavlico in vsak krat dali smo jim hvalo, katero so zaslužili v polni meri; a reči moramo, da zadnje igranje se je sploh prištevalo

med izbornimi najsiabornejšim. Občinstvo pokazalo je svojo veliko zadovoljnost s igralci v tom, da je med igro pri danih prilikah burno ploskalo in zahtevalo, da so prišli igralci in igralke na oder. Imeli pa smotudi tukaj priliko spoznati novo moč, katera bo delala čitalnici vse čast, ako jej bo mogla zvesta ostati. Gospodična Omulec je prvič stopila na odr; svojo nalogo kot začetrnica izvršila je v splošno zadovoljnost. Njen glas, ki je bil s početka nekoliko tih, dobival je vedno več moči in konec igre bi človek ne bil veroval, da je bila nova diletantinja prvič na odru. — Hvala vsem sodelovalcem in hvala čitalnici, ki je priredila svojim udom in drugim vabljencem tako prijeten večer, in hvala slavnemu občinstvu, ki je tako velikodušno pripomoglo v blagodejni nameni katerega je imela ta veselica. Veselila nas je še posebe pri tej priliki obilna udeležitev udov podpornega društva in okoličanov poleg rednih čitalničarjev.

Šmarje, 16. decembra. — Ne bo nam tako hitro iz spomina dan 25. novembra, kajti ta dan se je obhajala pri nas slavnost 40letnega vladanja Njegovega Velikanstva presvetlega cesarja Frana Josipa I. prav slovesno. Preveč bi bilo, ako bi hotel vse natančno opisati; povem le na kratko. — Že na predvečer naznanjal je kras, umetni ognji, neštivilne luči in streljanje topičev na najvišjem hribu Školu daleč po Krasu, tje po jadranskem morju, po Brdih in po vseh Vipavski dolini, da v Šmarjah obhajamo slovenski dan.

Drugi dan zjutra zbudilo nas je streljanje topičev in pritrkovanje zvonov. Ob 10. uri je bila slovesna sv. maša s cesarsko in zahvalno pesnijo, ktere se je udeležilo starešinstvo in šolski otroci. Po sv. maši obdajali so se šolski otroci s knjžico „Naš cesar Franc Jožef I.“ — Takoj po popoldanski službi božji se je začelo ljudstvo zbirati iz bližnjih in dalnjih krajev na lepo okinčani slavnostni prostor, kteri je bil do 4. ure že napolnjen. Točno ob 4¹/₄ uri začela se je veselica po vspredu, ki je bil v „Soči“ naznanjen. Da ne bom vsega natančno opisoval, moram reči, da so se vse točke prav pohvalno izvršile. Ljudstvu je najbolje ugajala otroška igra „Oče naš, kteri si v nebesih“, ktera se je prav mojsterski igrala. Mešena zhora „Sem slovenska deklica“ in „Vesela družba“ sta se morala ponoviti. Šaljivi prizor pa je vzbudil toliko smeha, da se ni mogel niti zvišiti popolnoma.

Po veselici je bil banket, vdeležilo se ga je 60 oseb. Med banketom je svirala godba in domači pevci so peli. Napivalo se je presvitlemu cesarju in ljudstvo se je veselilo, staro in mlado, pozno v noč. — Za vse to gre hvala slavnemu starešinstvu, ki je skrbelo, da se je vse lepo v redu vršilo; potem na šim peocem in pevkinjam. Največja hvala gre gosp. učitelju Ivanu Kavsu, kteri se je mnogo trudil z otroci in s pevci, da jih je toliko naučil. Slava!

Kamnje, 15. dec. —

A mož pošten je — solnce zlato,
Ki razsvetluje, greje svet,
Ki v pisan cvet ogrinja trato,
Ki vrt in gaj odeva v cvet.

S. Gregorčič.

Glasnik leta 1864, leposloven list, ki je izhajal v Celovci, ima na strani 67. naslednje: „Č. g. čer-niški dekan se mi te dni 17. decembra 1863. sledeči glagolitični napis, izrezan iz starega „misals“ svoje cerkve, poslali, katerega od literam (do slovno) tako berem: 1583 Miseca Jjuna na 15. pride k nam v Kamnane (sic) g. škof Videmski in nas vižita ta isti dan na svetega Vida tako hoti, da mu Mašu hr-vacki poem pred vsemi doktori i pred vsem pukom v crkvi S. Mihela v Kamnani. Ja pre Frančesko Vlentič dalmatin od Raba.“ Uprav iz onega mesta, kjer se je pred toliko leti sv. maša hrvatski pela, po-slovi se je od svojih župljanov župnik in zlatoma-šnik v. č. g. Josip Sou d a t ter šel uživati zasluženi pokoj v svoj zakotek, v ubavi. Vrtovin. Zasluženeec rodil se je od imovitih kmečkih roditeljev v Žačbah pri Tolminu, virovitej Tominski na levem bregu, dne 19. snšca 1808. Ves njegov javni dolgotrajni vek diči gola golcata skromnost.

Prvo službo opravljal je v Gorici na nekdanjem „liceji“ kot „suplent“. Potem kaplanoval je mnogo let v rojstni župniji v Tolminu in na Libušaji; zatem administriral. Podbrdo; župnikoval okolo 7 let na St. Viški gori in od leta 1857 do 1. dec. t. l. pastiroval je nam in bil nam v pravem pomenu pravi oče. Nočem njegovega obširnega delovanja 31 let dolge dobe na drobno opisovati in vseh njegovih zaslug za nas naštevati, ker bi bilo to meni nečedno in njemu nevrščno; samo to rečem: blagor njemu, ker bil je kakor drevo, usajeno pri potokih vod, ka-tero daje plod svoj ob svojem času; katerega list ne uvne, in katero v vsem, karkoli počne uspeva.

Milo se nam je odmevalo njegovo slovo; teano je bilo i njemu, ko se je od nas poslavljal, Res!

junških mu prs ne krasí nikako posvetno odlikova-nje; a širi mu jih zavest i ponos, da je natančno izpolnoval svojo dolžnost, da je dovršil 54 let svojega mašnikovanja in karkoli je le mogel, je blagega sto-ril. Odpovedal se je javnemu življenju ali tolaži nas, da biva on, za katerega so naša srca vedno bila in bodo, med nami. In s pesnikom končam:

O trosi Bog ti sreče rož
Na vse poti;
A nam pa daj še mnogo mož,
Mož vseh kot si ti!

Politični razgled.

Državni zbor imel je preteklo sredo 19. t. m. svojo zadnjo sejo pred prazniki. Sprejel je tudi v tretjem tranji novo vojaško postavo brez premembe. Le k § 14. sprejel je dodatek, katerega so hoteli ineti Madjari, ki je brez v-saktere važnosti, da naj namreč vlada, predno poteče deset let, predloži nasvet glde števila vsakoletnih novincev, ki naj bi veljalo potem, ko preteče onih 10 let, ki začnejo s prihod-njim novim letom. Vse premembe, ki so se na-svetovale k vojaškemu zakonu, odklonile so se z veliko večino, sprejelo se je pa veliko reso-lucij, s katerimi se vladi nalaga, naj uvede ne-katere olajšave pr. izvršitvi nove postave, in sicer posebno s početka v prehodnjem času. Med drugim priporočilo se je vladi, naj bi bili nabori v vsakem sodnijskem okraji. Potrdila se je trgovska pogodba s Švico in zbornica je v-zela na znanje naredbo skupnega ministerstva, po kateri so izločeni nekateri zločini, ki izvirajo iz anarhističnih teženj, iz števila onih, o kate-rih sodijo porotniki, ter izročeni v razsodbo učenim sodnikom, in sicer na Dunaji, v Dunaj-skem Novem mestu, v Gradci in v Kotoru.

Slovenski poslanci Ferjančič, Klun, Šuklje in tovariši sprožili so v državnem zboru samo-stalen nasvet, da bi se volilni okraji za državni zbor v skupini kmečkih občin na Koroškem drugače omejili nego so zdaj. Tako bi prišlo na vsak volilni okraj blizu enako število prebival-čev, česar do zdaj ni; v celovski okolici bi Slovenci dobili večino in svojega poslanca; v beljaškem okraji bi pa zmagovali združeni Slo-venci in konservativni Nemci proti liberalcem. Koroška dežela je edina, ki ima v državnem zboru samo liberalne zastopnike. Omenjeni pred-log podpisali so tudi konservativni Tirolci in ek-sekutivni komite (izvršujoči odsek, sestavljen iz zastopnikov vseh desniških klubov) je predlog odobril, predno je bil stavljen.

V budgetnem odseku interpeloval je po-slanec Tonkli naučnega ministra o slovenskih učstičnih razredih na srednjih šolah po sloven-skih deželah, o gimnaziji v Kranji in o tem, ali meni minister za to skrbeti, da se bota na goriški gimnaziji poučevala kot prosta predmeta v treh oddelkih deželna jezika za tiste učence, katerim nista materni jezik.

Državni zbor snide se najbrže še le okolo 20. januarja prihodnjega leta k nadaljnemu po-svetovanju, ali dan ni še določen. Med tem časom bodo zborovali deželni zbori štajerski, češki in gališki; prvi je sklican na dan 27. t. m. Gališki deželni zbor bo imel rešiti važno vpraša-nje, kako odkupiti plemičem pravico do naprav-ljanja in prodaje žganja.

V torek 18. t. m. umrl je na Dunaji v svoji palači grof Leon Thun, mož izrednega du-ha, moči in dela. Rodil se je 27. aprila 1811; leta 1835 stopil je v državno službo; od leta 1849 do 1860 bil je minister za uk in bogo-častje. Kot tak je preustrojil avstrijske srednje in visoke šole ter pomogel, da se je bila skle-nila pogodba radi cerkvenih zadev med pape-žem in cesarjem (konkordat). Leta 1860 usta-novil je dunajski konservativni katoliški list „Vaterland“, za čegar duševno in gmotno sta-nje je vedno skrbel. Bil je dosmrtni ud gospo-ske zbornice ter se je udeleževal z izvrstnimi govori vseh važnejših razprav. Z otroško ljube-znijo bil je udan katoliški cerkvi in cesarju; škofo je spoštoval kot namestnike božje ter jim

mного pomagal sé svojo veliko učenostjo, zgo-vornostjo, pogumom, odločnostjo iz zaupanjem v boljše čase cerkve in Avstrije. Njegovi govori, če tudi na videz brez vspeha, širili so se po-sebno po „Vaterlandu“ ter so ohranjevali in razpihivali iskro krščanskega mišljenja in živ-ljenja, ko je vse tekalo za zlatim teletom in ko se je vse klenjalo liberalizmu in njegovim mo-gočnim zastopnikom. Radi izvanrednih svojih vrlin imel je redki mož v življenju mnogo spo-štovalcev, a še več zdaj po smrti, ko celo nje-govi politični nasprotniki priznavajo in občudu-jejo njegovo značajnost, trdnost v prepričanji, neizprosljivost in neustrašljivost, ko je šlo za pravo in resnico. Avstrija se ima možu mnogo zahvaliti. Zato je po pravici žalovanje in milo-vanje po tem možu splošno. Njegovo truplo pre-nesli so v Teschen v rodovinsko rakev.

Poslanci ogerskega kraljestva bili so dru-gače jako hitri, ko je šlo za kako vojaško za-devo; letos se jim pa prav nič ne mudi z novo vojaško postavo, dasi slednjič ne premenijo na nji čisto nič. Zakaj tako postopajo, se ne vè; morda zato, da bi se o njih govorilo.

Naš prijatelj in zaveznik Milan, kralj „Srbije“, kateremu neka prijazna vlada ne pušča rada, da bi se imenoval kralja „srbskega“, se dobro počuti; samo da skrbi mu ne dado miru in da notranji položaj ni nič kaj trden. Nekateri dunajski listi so pisali, da bi bile raz-mere v srbskem kraljestvu celo nevarne, ali drugi so temu ugovarjali. Gotovo je, da Milan še vedno kraljuje in da pri volitvah v veliko skupščino so zmagovali radikalci. Kako se bo dalje stvar motala z novo ustavo, bomo videli če nam Bog da življenje in če nam kdo pove.

V Bukareštu, glavnem mestu rumunskem, imel je knez Gregori Stourca v zbornici govor, v katerem je dokazoval, da v slučaju vojske na Balkanu bi morala biti Rumunija neutralna, a da bi morala pustiti ruskim vojakom prosto pot skoz svojo deželo. — V Bulgariji ne vejo, kaj so in kje so. Knez Ferdinand bi rad utrdil svoj prestol; a manjka mu opornic, na katere bi ga oprl. V svoji bližini ima nekatere klati-viteze, ki iščejo sami sebe. — Grška se huduje, ker ni sprejela francoska zbornica kupčijske pogodbe, po kateri bi se smelo uvažati na Francosko suho grozdje z Grškega. — Španija ima novo ministerstvo in je dobilo častno nalogo, razsoditi prepire med državama Peru in Uruguai v Ameriki radi državnih mej. — Angleška na-gaja Rusu v Aziji, ali v Afriki jej gre slabo, ker so zamorci zapodili iz Sudana njene urad-nike; pa tudi v Aziji zdi se, da je ne čaka sreča, ker Perzija je zrela hruška, ki prej ali poslej pade Rusiji v kosmato kapo. — Italijani bi radi rožljali z ostrogami, pa denara nimajo, da bi si jih napravili. Poslanci so voljni dovoliti denar za orožje, pa ne tako, kakor želi finančni minister Magliani, namreč z naklado na sol in vojsko. Kje mislijo denar dobiti, tega niso še povedali.

Največje težave ima naš iskreni prijatelj Bismark. Neki njegov „Federvieh“ je spisal knjžico, v kateri dokazuje, da vojska med Av-strijo in Rusijo je neizogibna in potrebna. Ali veščaki so koj spoznali, da navedeni razlogi so ničevi in da knjiga je hotela le naše može os-trašiti in še ože pritisniti na Bismarkove prsi. Nemčiji se hudo godi radi njene politike v iz-hodni Afriki, kamor je bila poslala neko družbo širiti nemško kulturo. Ondašnje ljudstvo je neu-pogljivo in tako drzno, da je celo streljalo in pobijalo nemške deželne upravitelje, ki so ljudi drli in zaničevali. Modri možje stikajo zdaj gla-ve, kaj bi bilo storiti; kajti domov prijadratije sramotno, tam ostati nemogoče. Zmislili so se, da je treba dati vsej zadevi drugo lice, in že upijejo, da tu ne gre za nemško naselbino, am-pak za to, da se zapreči kupčija sè sužnji. Pod tem naslovom mislijo laže izkobacati se iz hude zadrege.

Domače in razne vesti.

Vabito k božičnici slov. dekliške dvorazredne šole in otroškega vrta v Gorici, ki se bo vršila dne 23. decembra 1888 v Čitalnični dvorani. Začetek točno ob 4. uri popoldne. Spored: I. Del. 1. Petje: Cerkvica. 2. Deklamacija: Najlepši letni čas; deklamuje petorica deklic in en deček iz otroškega vrta. 3. Petje: Bleško Jezero. 4. Deklamacija: Beg v Egipt (legenda); deklamuje Prindič Eliza iz I. razreda. 5. Petje: Kresnica. 6. Deklamacija: Božičnica; dekl. Batistič Kristina iz II. razreda. 7. Petje: Avstrija moja. II. Del: 8. Igra: Kjer Bog — tam mir. Osebe: Sv. Marija, sv. Jožef (nema oseba), Gabrijel (angelj); Saloma, bogata gospa; Marta, ubožna vdova; Jozabet in Bazila, Martina otroka. 9. Deklamacija: O polunočni maši (balada); deklam. Boštjančič Izabela iz II. razreda. 10. Petje: Cesarska pesem. 11. Razdelitev darov. Vatopnina: za osebo 20 kr.; za družino 40 kr. V Gorici, 18. decembra 1888. Vodstvo.

Slovensko bralno in podporno društvo v Gorici vabi uljudno vse svoje p. n. gg. ude k rednemu običnemu zboru, ki bo v nedeljo 30. decembra t. l. ob 3 urah popoldne v pritlični dvorani Marzinijevih gostilne z naslednjim dnevnim redom: 1. poročilo o društvenem delovanju leta 1888; 2. račun za društveno leto 1888; 3. proračun za društveno leto 1889; 4. morebitni nasveti gg. društvnikov; 5. volitev predsednika, 10 odbornikov, 3 namestnikov in senata 5 udov. — Po običnem zboru dražili se bodo v istih prostorih časopisi za leto 1889. — Društvene račune, računsko knjige in pobotnice ogleda si lahko od danes naprej vsak društvenik v društvenih prostorih; oglasiti se je za to pri društvenem čuvaju. Kdor hoče postaviti pri običnem zboru kak predlog, naj ga naznani do 27. t. m. odboru pismeno.

Posnetek iz računa „Slov. bralnega in podpornega društva v Gorici“ za društveno leto 1888, od 1. decembra 1887 do 30. novembra 1888. Dohodki. 1. Doneski podpirateljev 154 gl. 18 kr. 2. Doneski rednih podpornih udov 942 gl. 20 kr. 3. Doneski izrednih podpornih udov 17 gl. 40 kr. 4. Doneski domačih bralnih udov 79 gl. 20 kr. 5. Doneski zunanjih bralnih udov 22 gl. 40 kr. 6. Prodani časopisi 18 gl. 42 kr. 7. Obresti od glavnice 68 gl. 44 kr. 8. Gotovina začetkom leta 1887 50 gl. 49 $\frac{1}{2}$ kr.; skupno 1352 gl. 73 $\frac{1}{2}$ kr. — Stroški. 1. Plača zdravnikoma 110 gl. 2. Zdravila rednim podpornim udom 95 gl. 52 kr. 3. Podpora rednim podpornim udom 247 gl. 40 kr. 4. Podpora izrednim podpornim udom 73 gl. 20 kr. 5. Najemščina 120 gl. 6. Društveni čuvaj 48 gl. 7. Pohištvo, kurjava, svečiva 31 gl. 46 kr. 8. Časopisi in knjige 103 gl. 34 $\frac{1}{2}$ kr. 9. Tiskovni stroški 17 gl. 30 kr. 10. Razni stroški 33 gl. 69 kr. 11. Na obresti naložili 370 gl. 12. Gotovina koncem leta 1888 102 gl. 82 kr.; skupno 1352 gl. 73 $\frac{1}{2}$ kr. — Društveno premoženje: 1. Naloženi denar 2800 gl. 2. Premakljivo blago 100 gl. 3. Gotovina koncem leta in iztirjivi zastanki 500 gl.; skupno 3400 gl. V primeri z onim koncem leta 1887 3030 gl. pomnožilo se je v letu 1888 za 370 gl.

Drobne novice. Preč g. Janez Klobovs, kurat na Lokvah, bo kot tak umeščen ali inštaliran prihodnje nedelje 23. s. m. — Denarničarjem goriškega mesta imenovan je Giovanni Princig, dosedanji namestnik. — Italijanski patrijot Alojzij baron Laponna, svetovalec najvišje sodnije na Dunaji in državni poslanec za Dalmacijo, prišel je po navadi drugih let prezimit v avstrijsko Nizzo. — Č. g. Stefan Pahor v Pevmi daroval je za ondanjši otroški vrt 10 gl.; č. g. Gotard Pavletič za študentovsko kalinjo 2 gl., za dekliško šolo in otroški vrt 2 gl.; rodbina Dolsehn za božičnico 3 gl. (na 2 gl., kakor je bilo zadnjič povedano). — Ženska podružnica sv. Cirila in Metoda v Trstu priredi v soboto 22. t. m. v prostorih ondanšnje čitalnice božičnico z darovi otrokom, ki obiskujejo slov. otroški vrt pri sv. Jakupu.

Doslednost je lepa stvar, pa ne tako lahka, kakor bi kdo mislil. „Corriere“ kot politik trdi, da Gorica je italijanska in da Goričani so Italijani; kot oficijozni deželni šolski svetovalec v zadevi kateheto-vega mesta na takajšnji c. k. deški vadnici je pa na vse to pozabil ter prištevava dva pristna in pravcava Goričana — tedaj po njegovi logiki Italijana — Slovincem, namreč č. g. Kosca in mons. Jož. Marušiča, da bi dokazal opravičenost in neobhodno potrebo, da bi prišel še tretji Goričan na državne šole. Nam ni za osebe; oblast, ki določuje o tej stvari, bo vedela, kako jej je postopati; da je Slovincu rojstvo od slovenske matere podedovani greh, nam je „Corriere“ uže takrat povedal, ko se je še javno sončil ob žarkih južnega solnca; ali politični nasprotnik naj bo vsaj dosleden v svojem dokazovanju. Kar se tiče sposobnosti slovenskih prosilcev za omenjeno meso, izvedeli smo iz zanesljivega vira, da sta skušnjo izvratno prestala. Jutre bo imel dež. š. svet o tem sejo.

Podporno društvo Tržačanov in Istranov v Rimu poslalo je tukajšnjemu „Corrieru“ po-

ročilo o svojem delovanju v drugem letu svojega obstanka, to je od 2. nov. 1887 do 1. nov. 1888. Iz poročila se posname, da društveniki so plačali doneskov 379 lir, podpiratelji 172 lir, in da 832 lir 70 centezimov je došlo po raznih darilih. Društveni odbor je predlagal običnemu zboru, naj izreče zahvalo zaslužnim podpirateljem in zaslužnim darovalcem, kateri, svesti si koristi tega društva, so mu hoteli pomoči, posebno slavnim municipijem v Piranu, Poreči, v Gorici in v Bujah. Društvo je dalo podporo 645 lir in sicer 21 Tržačanom, 8 Istranom, 5 Tridentincem, 2 Goričanoma in 1 Dalmatincu. Iz poročila, kolikor nam je znano po „Corr.“, ni razvidno, koliko podpore je dal naš municipij društvu „Tržačanov“ in „Istranov“ v Rimu; ali prav bi bilo, ako bi nam hotel kdo naših mestnih očetov to pojasniti, ker se tudi naš slovenski denar rabi v navedene namene. Potem bi bilo dobro vedeti, ali podpira municipij dobrodelna društva zunaj dežele in države samo v Rimu ali tudi drugod, kajti tudi drugod so naši ljudje. Slednjič bi bilo dobro, da bi se slavni municipij, predno podeli zopet podporo v Rim, prepričali, ali niso morda v takem društvu „našinci“, ki so manj vredni podpore, n. pr. vojaški beguni, katerih mnogo gre čez mejo, ali somišljeniki tistih, ki v Italiji pripravljajo protiaustrijske demonstracije pod imenom „Tržačanov“, „Istranov“, „Tridentincev“ in drugih. Nikogar ne smemo sumovati in nič trditi; ali potrebno se nam zdi naš slavni municipij opomniti, naj bo v tej zadevi previden, da se mu ne bo moglo nič očitati, ker nam je na tem ležeče, da je naša mestna uprava v vsakem oziru brez graje. (Ta sestavek dobili smo že pred 14 dnevi; med tem je imelo staroštinstvo 19. t. m. sejo, pri kateri je bila na dnevnem redu prošnja imenovanega društva za zopetno podporo. Kako je bila rešena, ne vemo, ker municipijev „Moniteur“ ni o tem še nič poročal. Ur.)

Podporno društvo za slovenske velike šole na Dunaji, ustanovljeno v spomin štiridesletnici vladarski Nj. Velikanstva cesarja Frana Josipa I., naznanja, da, ker sta se čestita gospoda Fr. Jančar, župnik nemškega viteškega reda na Dunaji, zaradi preoblega posla, Dr. Konšt. Vidmar, kaplan na Dunaji, pa zaradi tega, ker je bil premeščen v Krens, odborništvu tega društva odpovedala, so izvoljena v odbor častiti gosp. Janez Strbak, redovnik č. gg. oo. minoritov na Dunaji, in Dr. V. K. Supan, c. k. avskultant na Dunaji. V odbora so raznu omenjenih dveh gospodov g. I. Navratil, predsednik; Dr. M. Ploj, I. podpredsednik; Dr. F. Simonič, II. podpredsednik; R. Pukl, blagajnik; I. Luzar, blagajnikov namestnik; Josip Ciperle, tajnik; I. Jerab, tajnikov namestnik, in Dr. Peter Kresnik. Po §. 7 pravil je redni ud vsak na Dunaji ali v Dunajski okolici stanujoč Slovenec, ako plača vsaj tri gold. na leto, — po §. 8. je podpornik vsak, kdor plača vsaj pet goldinarjev na leto, po §. 8. plača ustanovnik enkrat za vselej vsaj petdeset, pravna oseba pa sto goldinarjev. — Naslov je blagajniku: G. R. Pukl, Wien, VII Zieglergasse N. o 65.

Goriški „Sokol“ ni imel še stalno potrjene društvene obleke; zato je moral predložiti vladi podobno društvenika v taki obleki v potrdbo. Na dotični dokument zapisal je sam cesarski namestnik v Trstu: Gesehen! Pre-tis. Tako je zdaj vse v redu. — Tudi italijansko telovadno društvo v Gorici (Associazione di Ginnastica) dobilo je enako dovoljenje, vendar bo moralo vsak krat, predno javno nastopi v društveni obleki, prositi politično oblast za dovoljenje. Posebne godbe, za katero je Ginnastica prosila, namestništvo ni dovolilo. Č. š. ker v pravilih ni dovolj določena, tor je ukrenilo, naj Ginnastica svojo dosedanjo ko-račnico opusti, ker je, kakor pravijo, posneta po ko-račnici italijanske vojske. Proti prepovedi vložilo je društveno vodstvo utok na ministerstvo.

Iz Kanala došla je žalostna vest, da gospodu županu in grofovskemu oskrbniku Francu Malničju, vitezu reda Franca Jožefa, je umrla v četrtek teden po kratki bolezni cvetoča hčer Stefanija, ki je bila sicer zdrava in polna življenja, v najlepši dobi, ko je štela nekaj čez dvajset let. Sožalovanje o tako bridki izgubi bilo je v Kanalu in na vsem Kanalskem splošno. To je pričel veličastni pogreb, kakršnega Kanal ni še videl. Ranjka bi bila lahko zavzemala po svoji vzgoji in po premoženju imenitno in častno mesto na svetu, ali Bog jo je poklical k sebi, predno je okusila ničemurnost in prevare tega sveta. Naj v miru počiva in naj uživa onkraj groba med izveličanimi duhovi veliko večjo srečo, nego bi jo bila mogla kedaj na tem svetu doseči. Vočni pokoj njeni duši; roditeljska pa naše najsrčnejše sožalje o tem tužnem dogodku.

Iz Komna. Vsled §. 13. društvenih pravil našega „Bralnega Društva“ bode imela naša čitalnica dne 23. dec. t. l. ob 3. uri popoldne svoj občni zbor v društveni bralnici po sledečem sporedu: 1. Predsednikov nagovor. 2. Polaganje računov o dohodkih in stroških za leto 1888. 3. Volitev novega odbora za leto 1889. (Po §. 15. društvenih pravil voli občni zbor v odbor ali predsedništvo sedem društvenikov za eno leto.) 4. Določbi se, kateri časniki se imj-

naročiti za prihodnje leto. 5. Razprolaja časnikov po dražbi. 6. Morebitni predlogi. — K obilnej udeležbi vabi najuljudneje vse p. n. društvenike odbor, poudarjajoč, da kdor ni še ud „Bralnega Društva“, a želi postati, naj se onega dne oglasi pri odboru.

V Ajdovščini priredi šolska mladina v nedeljo 23. t. m. popoldne ob 4 $\frac{1}{2}$ uri v šoli božično veselico s sledečim sporedom: 1. Božična Deklamacija. 2. Otroški glasi v majniku. Prizor. 3. Petje. 4. Angelj ubogin. Deklamacija. 5. Žalostna predica. Prizor. 6. Štirje letni časi. Predstava z deklamacijami in petjem. 7. Dragica in pes. Prizor. 8. Petje. 9. Betlehemski detomor. Deklamacija. 10. Star vojak in njegova vojvotka. Igra v dveh dejanjih. 11. Na sveči večer. Deklamacija. 12. Petje. — Po veselici se razdeli ubožnej šolski mladini darovi, obstoječi iz razne obleke, katero je poslalo predsedništvo slavnega tukajšnjega društva „Edinost“ v vrednosti 39 gl. 65 kr. iz dohodkov veselice, katero je napravilo imenovano društvo 1. decembra t. l. v korist ubožnej šolski mladini, in darovi posameznih dobrotnikov. Bog plati obilno vsem; ki so k tem darovom pripomogli. Ker se posebna vabila ne bodo razpošiljala, vabijo se s tem najuljudneje k veselici vsi p. n. dobrotniki in prijatelji šolske mladine.

Bolška čitalnica bode imela v četrtek 27. decembra 1888 ob 5. uri zvečer svoj redni letni občni zbor z navadnim dnevnim redom. K obilni udeležbi vabi vse p. n. ude najuljudneje **ODBOR.**

Na Grahovem v Baški dolini imajo pošto uže več let, a do zdaj še vedno le pešpošto, ki je donasala pisma iz Tolmina in v Tolmin. S 1. januarjem leta 1889 doživi pa tudi Grahovo nekaj novega, premeni se namreč sedanja pošta v vozno pošto, ki bo sprejemala tudi potovalce. Ta premena sme se imenovati znaten napredek v Baški dolini.

Nove knjige. Večkrat se prigodi, da roditelji in odgojitelji bi radi dali otrokom kako poučno ali zabavno knjigo v roke, pa ne vejo, ali je tudi primerna za otroška leta. Vsem takim pomogel je Ant. Kržič s svojo knjižico, ki se dobiva v „Kat. bukvarni“ v Ljubljani in ki se imenuje „Ocena slovenskih knjig za mladino in ljudstvo.“ — Katoliški založnik Leon Woerl na Dunaji (I. Spiegelgasse 12) izdal je lepo knjigo, primerno za božična darila z naslovom: Rothkeuchen's Pilgerfahrt. Ein Bild menschlichen Denkens und Fühlens. Dichtung in 8 Gesängen. Von Dr. Karl Anthofer, jub. k. k. Oberlandesgerichts-rath in P. 8. 15 $\frac{1}{2}$ pol; stane vezan izvod 2 f. 70 kr., nevezan 1 f. 50 kr. V 141 pesmih, ki so med seboj v ozki zvezi, opeva pesnik človeško življenje in njegov namen ter spodbuja k zaupanju v Boga in k ljubezni do bližnjega. Komur dopada razmišljujoča puezija, preprežena z lepimi nauki za um in srce, naj si omisli to knjigo.

Javna zahvala.

V preevliki žalosti, v katero nas je utopila prerana smert naše nepozabljive

ŠTEFANIJE,

bilo nam je v milo tolažbo občno, na najsijajniši način izraženo nam sočutje in velika udeležba domače in zunanje gospode, kakor vseh društev, večine občinskih zastopov in sploh veliko prebivalcev celega Kanalskega okraja pri pogrebu zemeljskih njenih ostankov, za kar izreka Vsem svojo najtoplejšo zahvalo

KANAL, dne 14. decembra 1888.

Zalujoča družina MALNICEVA.

Prvo skladišče. V Raštelji št. 2/25.

Darila za Božič in novo leto.

Dobil sem na veliko izbiro vse polno novih igrač za dečke in deklice ter pre-mnoge novosti za božično drevo; velikan-sko zbirko škarnejev in čevljev tudi z dlako od znotraj v vseh velikostih. Vse po taki ceni, da se ni bati tekmovanja od nikogar.

JOSIP CULOT
v Raštelji.

Za delavce in delavke, kateri si morajo svoj vsakdanji kruh težko prislužiti, je hudo težavno ako zbolijo, in morajo silno paziti, da se jim ta nezgoda ne zgodi in ako se jim pripeti, da jo hitro odstranijo. Eno sredstvo je, katero se je zavolje svoje cene (pride na dan le 3 kr.) in tudi gotovega učinka, pri delavcih udomačilo, in to so lekarja Richard Brandtove avicarske kroglice. Taiste so v lekarnah štatljica 70 kr. zadobiti, in so se pri slabem prebavanju, in reditvi, trudnih udov, slabe volje, pomanjkanja teka, omotici, zaprtju in težavah v želodcu vže 10 let sem, kot izvrstno sredstvo obnesle. Zahteva pa naj se zmeraj naglasajoč predime lek. Richard Brandtove avicarske kroglice, ker se veliko ponarejenih in z taistam imenom prodaja. Dobro naj se pazi, da vsaka prava štatljica ima na etiketi bel križ na rdečem polju in naslov lekarja Rich. Brandtove avicarske kroglice. Vse drugače štatljice so zavrniti.

OZNANILO.

Podpisani c. k. davkar v pokoji, bivajoč v Gorici v Rabatišči t. št. 13, II. nadstopje, želi baviti se s poučevanjem in pojasniti v davkarskih zadevah in s prebivanjem raznovrstnih uradnih pisem ter sprejema in izvršuje občinske, cerkvene in privatne račune in druga dela, daje svete v davčnih zadevah itd.

V Gorici, 18. decembra 1888.

JOSIP DUGULIN.

DR. VALENTINA ŽARNIKA ZBRANI SPISI.

I. ZVEZEK:
PRIPOVEDNI SPISI.
UREDIL IVAN ŽELEZNIKAR

Vsebina: Životopis dr. Valentina Žarnika. — Ura bje, človeka pa ni! — Maščevanje usode. — Razni spisi: Iz državnega zbora. — Pisma slovenskega turista.

Knjžičica je jako elegantno, po najnovejšem uzorci in res krasno vezana. Ustisnena je na sprednji strani podoba dr. Žarnikove v slatu in pridejan tudi njegov lastnoročen podpis. — Cena kn. izd. je 1 gl., s pošto 3 kr. več. — Dobiti je v „NARODNI TISKARNI“ v Ljubljani.

Lekarna Braunizer

uvaža neposredno najfineje zdravniško ribje olje z otokov Lofonden.

To ribje olje je najbolje in najfineje vrste in edino sposobno za zdravniško rabo.

Ribje olje, ki se prodaja v lekarni Braunizer, more se z vestjo priporočati kot mogočno zdravilo in hranilo v vseh mrzličnih boleznih, v katerih prevladuje šibkost, kakor sušica, škrofeli, rahitizem, guitje kostij, tori po vratu, šibkost pri otrocih.

Najbolje zdravilo, ki vrača moč pri okrevanju od težkih boleznij, kakor so mačuh ali vročinska bolezen, milijarja, itd. itd.

S tem zdravniškim ribjim oljem, katero, predno se razprodaja občinstvu, se natančno razkroji in preišče v kemični delavnici moje lekarne, pripravlja se ribje olje z železnim prahom ter ribje olje z jodom in železom.

Najbolja gladila za zobe onemu, ki hoče ohraniti zdravo in lepe zobe ter dati ustom priključivo svežost in prijeten duh.

Prodaja dišav ali drog — kemijskih in zdravniških izdelkov — zdravilnih posebnostij — naravnih mineralnih vod — izdelkov za rnocelsko zdravljenje — stvari s prožnega gumija in vulkanizovane robe — pasov — čistilnih brizgalnic vsake vrste — prožnih nogovje — zdravniških mijjev itd. itd.

Samo v lekarni Braunizer

v Gorici, Franca Jožefa cesta, števil. 6.

Naročila za deželo izvršijo se hitro.

Podpisani naznanja, da izdeluje obleke za vsak stan po najnovejši šegi iz vedno svežega blaga najboljših tovarn za vsak letni čas, ter se ob enem priporoča predastiti duhovščini, p. n. gospodom učiteljem, c. k. uradnikom in sl. občinstvu, naj ga blagovoljno podpirati z obilnimi naročbami.

Z odličnim spoštovanjem

JOSIP PONIŽ, krojač
v Sv. Križi pri Ajdovščini.

Kdor se hoče oblačiti dobro, lično in ceno, obrne naj se na glasovito tvrdo:

Ignacij Steiner

v Gorici,

Gosposke ulice št. 5,

kjer se nahaja vedno velika zaloga možkih, deških in otroških oblek, ženskih in dekliških jop, nepremočnih plaščev, ogrinjalk, triko, stanov in spodnjih kril.

Bogata izbira domačih in tujih rob; poleg najboljše delavne moči, da more tvrdo vsakterega, kolikor mogoče, zadovoljiti. Posnetek iz conike:

zimske hlače od	3 gl. naprej,
zimna obleka od	10 gl. "
povrhna sukna od	10 gl. "
deška obleka od	7 gl. "
otročka " "	3 gl. 50 kr.

Vedno na razpolago angleške in francoske posebne mode za gospode in gospe.

SVILOREJSKI ZAVOD SUSANI v ALBIATE (Brianza).

Obstoji 26 let.

Kralj lombardijski zavod je odličil to podjetje z največim Brambilla-vim darilom, na Turinski razstavi uzorcev je prejel diplom, na Dunaji „svetinja za napredek“, tri zlate svetinje na okrajnih razstavah milanske kmetijske družbe, v Reggio Emilia l. 1876, v Kremoni l. 1888 itd.

vun konkurza na milanski razstavi. Posebne reje. Mikroskopično odbiranje, pravilno prezimovanje. — Seme se ohranjuje po posebnem sistemu s pomočjo pivil-hladilnic.

Virginij Mengotti

Via Morelli, šte. 6 v Gorici.

Glavni zastopnik za pokneženo grófijo goriško in gradiško in za Istro.

CENIK

prihodnji reji za vsako orčo po 30 gramov.

Svilodno seme, celično odbrano.

Rumeno čisto . . .	f. 7.—
Križano belo-rumenc . . .	f. 7.—
Zeleno japonsko . . .	f. 6.50
Belo japonsko . . .	f. 7.50

Sklepajo se pogodbe tudi za petinko pridelka. Za velike naročbe sklepajo se posebne pogodbe.

Želodčne bolezni hitro in gotovo ozdravi jeruzalemski balzam

edino in nepresegljivo želodčno zdravilo.

Izbrati v raznih želodčnih boleznih zdravilo, katero bi v resnici odgovarjalo namenu, ni lahka stvar dandanes, ko se prodajajo vsakovrstna taka zdravila.

Večji del onih kapljic, izlčkov itd. itd., ki se oznanjajo in priporočajo občinstvu z visoko letnimi bezedami, ni drugega ko pravar, pogosto še škodljiva.

Samo jeruzalemski balzam, uže davno znan po svoji priprosti sestavi in po oživljajoči svoji moči na želodčne žive, si je pridobil prednost pred vsemi drugimi do zdaj znanimi pomočki, kar potrjuje njegova razprodaja, ki vedno raste.

Ta balzam, bogat krepčajoče moči kineškega barbara, korenike, ki je sploh znana po svojem pravnem uspehu, daje gotovo sredstvo proti želodčnim slabostim, izvirajočim iz nerodnega prebavljanja. Zato se priporoča, ko jesti ne diš, proti neprijetni sapi, gajusu, riganju, zabasanju, nemorojaldnim težavam; pomaga tudi proti zlatenici, glistam in boleznim v drobu.

Steklenica s podukom 30 kr.

Glavna zaloga v lekarni G. B. Pontoni v Gorici. V TRSTU pri G. B. Rovis, v KORMINU pri A. Franzoni, v TOLMINU pri C. Palisca.

Po najvišjem povelji Njeg. ces. in kr. Valikanstva bogato založena, loterijskih prihodkov po c. k. vodstvu zagotovljena

XIII. DRŽAVNA LOTERIJA

za skupne vojaške dobrodelne namene
S.087 dobitkov
v skupnem znesku 208.000 gold.

in sicer: 1 glavni dobitek s 100.000 gl. enojne papirne rente, s 3 pred- in podobitki po 500 gl., potem 10 dotokov po 1000 gl. in 70 dobitkov po 100 gl. enotna papirne rente, slednjiš dobitki v gotovini v skupnem znesku 80.000 gl.

Srečkalo se bo nepreklicljivo 28. decembra 1888.

Srečka stane 2 gl. a. v.

Natančneje določbe obsega igralni načrt, ki se dobiva brezplačno pri oddelku za državno loterijo (Stadt, Riemergasse 7, 2. Stock, im Jacoberhofe), kakor tudi pri mnogo brojnih razpečalcih.

Srečke se dopošljejo poštne prostje.

Na Dunaji, meseca septembra 1888.

C. k. vodstvo loterijskih prihodkov, oddelek za državno loterijo.

Gospodu G. PICCOLI-JU, lekarju „pri Angelu“ v Ljubljani.

Sprejmite izraz moje najiskrenejše zahvale za Vašo esenco, katera me je spravila skoraj na kraj groba. Strašne bolečine sem tipel v želodcu brez vsakega upa na olajšitev. Vedno hujeje boleznj pridruži se še zlatenica. Ali jaz in mnogo mojih tovarišev dobilo je zopet popolno zdravje, in to le po Vašej nedosegljivi „Piccolijevi Esenci“, za koje smo Vam do smrti hvaležni.

Josip Tomažič,
c. kr. orožniški vodnik v Pulji.

Anton Potatzky

v GORICI.

LE SREDI RAŠTELJA.

Najbolje založeno skladišče zimskih pletenin in čevljev,

igrač in lepotičij za božič in novo leto,

vseh najnovejših društvenih iger za mlado in staro.

Velika zaloga slavno znanega papirja za cigarete „LE GRIFFON“

N najžje cene.

— Le sredi Raštelja. —

ALBUME,

jako lične, za fotografije, za vpisovanje poezij, za nabiranje poštih mark in za vpisovanje glask (not) prodaja v Gorici G. LIKAR v Semeniških ulicah h. št. 10. Primerni so za darila; oni za glasko so pa posebno pripravi pevcem v žep. — „Ilu-strovan koledar“ Narodne Tiskarne in „Žepni koledar“ Katoliške bukvarne prodaja G. LIKAR.